

Lagt til rættis:
Oddbjörg
Poulsen

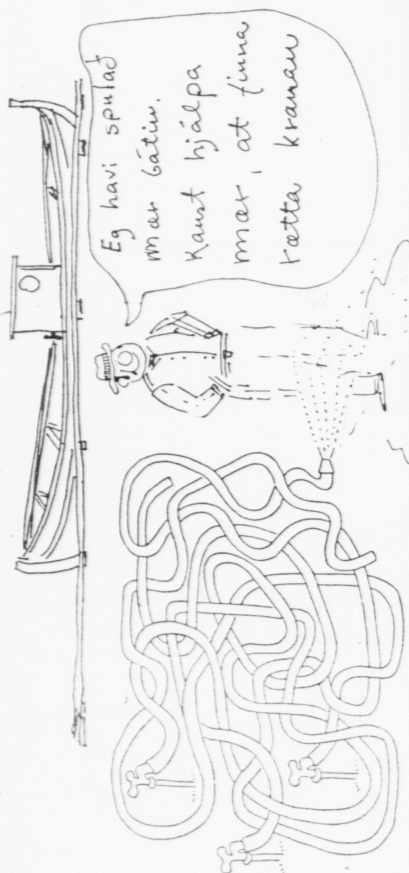
Gud er stórur

Soleiðis stendur í Job kap. 36.

Tá ið Elihu tosaði við Job, og vildi greiða Job frá, hvussu stórur Gud er, so brúkti hann nógv dømi. Men eitt av tí, sum hann talaði um var regnið.

So sum sólin er neyðug, fyri at vit skulu kunna liva, soleiðis er regnið eisini neyðugt.

Tí mugu vit minnst til at takka fyri bæði sólina og regnið. Og biðja fyri teimum, sum mangla regn.

Petur í Mouritsarstovu áttati mánadagin

Ein av teimum, ið sá dagsins ljós í 1912 var Petur í Mouritsarstovu í Oyndarfirði. Hann fyllir mánadagin áttati ár og honum eru hesar fátæku reglur vígdar.

Eitt kvöldið herfyri stóð eg í Høyriskstovutúnum, ein bilur kemur í garð og út kom Mia í Ansastovu, hon varð koyrd av tí yngra ættarliðnum og hevði júst verið úti á Nesi til barnadóp.

Vit heilsaðust, sum vera man, og áðrenn vit vistu av tosaðu vit um dagsins mál, júst fyri 80 árum síðan. Mia visti at siga frá eini grannakonu, frúgvín Børgesen, Elspa við Lið vanliga kallað. Hendan hevði kært sína neyð fyri mammu hennara, hon fekk ikki sovið fyri einum hana, sum gól so hvølt.

Nakrar dagar seinni kom hon á gátt, hetta var júst um døgurðatið og hon spurdi mammu, hvat hon hevði í pottinum.

Mamma svaraði: "Kom og fá tær ein bita." Hon fekk umsiðir at vita, at hetta var hani, ið hevði givið henni hesar svønleysu morgnarnar. Jú hesi høvdu køna hond at loysa trupuleikarnar í sátt og semju.

Tað eg lógið í dag at hugsa sær hvussu fríðaligt tað var í hesum tættbygda fríðaliga býlingi. Hani og kirkjuklokka vóru hvøllastu ljóð ein kundi hoyra, ótrúligt, men satt.

Og meðan vit standa og práta. Mia og eg, so gloppar Petur í Mouritsarstovu hurðina, hann er næsti granni. Og eg kann ikki siga annað enn at tað er ótrúligt, at gubbi nú rundar áttati, so restur hann stendur.

Petur er vaksin upp í hesum umhvørvi vit standa. Hann ið hevði eitt vakíð eyga og opið oyra, og gav sær stundir at líða á, honum stóð í boði at sýgva sær kunneika, tí tað var her, at teir gomlu álvarsmennirnir sáttliga tráddu túnið og júst undir Mouritsastovuvegginum steðgaðu teir á og prátaðu um dagin og vegin.

Hetta gav Peturi gott kjølfesti og barlast, ikki hissini førningur honum ognaðist her, og hendan hevur hann farið væl um, neyvan finst mið ella plinkur her um leiðir, sum hann tann dag í dag kann

greiða frá. Jú ásannast má, at hesir menn máttu líta á sína vitan, tí tá var hvørki telda ella plottari, og einki er ímóti tíð, tú sjálvur ber uppi á tær.

Á hansara ungu døgum, hevði føroyski dansurin rúmar ræsur og raðið hevur ligið at lært seg uttanat. Enn er Petur bæði fimur og lættur, tá hann fer uppi dansin, og væl sæst, at tá rørast gamlar ungdomskenslur, um so er, at trivið verður í eitt órindi, so tekur hann undir og leggur sálina í. Og helst er tað "Norska Løva" honum hugnar best, ikki er hetta so lógið, tí hann hevur verið eitt langt lív á havinum víða.

Fyrsta skipið Petur var við, kallaðist "Ternan" og Sámal í Hvannasundi var skipari, hetta var í 1927. Árið eftir var hann við "King Arthur" og reiðari á hesum skipi var hin væl-kendi Havnar-Jógvan. At Petur kom saman við hesum vælalíði í slupptíðini, gjørdi, at hann lærði lívsins álvara at kenna. At røkja var eyðkenni fyri allar hesar menn og í hesum valareidariðið var hann í átta ár.

Í 1935-36 var Petur við "Atlantic". Hitt minniliga várið í 1938 við "Polarfarinum" við Gudda í Dalinum. Hetta var ikki hissini skúli og góður. Hetta at eiga sess í báti var fremsta mál, tí bundin er bátleysur maður. Petur hevur verið parteigari í bátum og skipum og eftir førimumi hevur hann stýðjað høvuðsvinnu okkara. At fara út í æsir við hesum verður drúgv.

Petur hevur verið ein arbeiðsmaður burturav. Og enn er hann lættur á fótum, (dunka uppundir borðið). Hann hevur altíð havt eitt vakíð eyga fyri tíð sum fyrirferst í samfelagnum. Hann hevur vítað hvar hann hevur staðið politiskt, har er ongin "slingur í valsinum" og stuttligt og áhugavert hevur verið at lýta á, tá Petur og aðrir bygðarfelagar hava prátað um politikk undir túnatosinum. Tá Petur "títtar" av tí skjótasta, tá er hann ikki lættur at fylgja.

Tað lýsir í fótafari, onkuntíð hevur suða meir oman og niðan við Mouritsarstovuvegginum, manga hugnaliga løtu havi eg stíð undir bitunum í

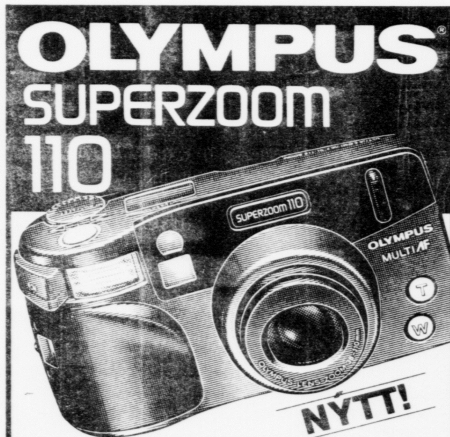
Mynd: Kálmur

Mouritsarstovu og farið rikari útáttur.

Fáur man hava verið so trúgvur og góður við tann flagtakta og hvítmálaða halgidómin í bygdini, kirkjuna, sum Petur. Hesa vitjar hann ofta og hvønn sunnudag tekur hann lest-rarbókina av hylluni, um hann hevur verið í kirkju ella ikki, tað ger ongan mun.

Nú er langt rógvi góði gubbi og enn er áralagið gott hóast longri er millum tøkini. Tað eru mong við mær sum vilja ynskja tær tillukku við degnum og takka tær fyri at tú júst ert sum tú ert.

vinarliga
Leivur Eidesgaard

Heimsins minsta 3x zoom kamera (38-110 mm) í vøkrum Olympus sniði.

Eitt "veðurtætt" tøkniligt undur til framúr myndir.

SMS FOTO

TLF 19820